

efter dette Lovforslags § 8 vil de kunne fastsættes fuldstændig administrativt, og det er jeg en Modstander af. Jeg tror, at det er forsvarligst, ikke blot overfor Skolerne, men overfor de unge Mennesker, der ønsker at tage Styrmandseksamen og derved faa Adgang til at føre Skibe, at de paa Forhaand ved, hvad det er, der kræves, hvad det er, Samfundet kræver, for at det kan blive betroet dem at føre Skib over Søen og at befordre Mennesker og Gods. Det maa de vide, men det faar de ikke at vide, naar man indsætter en Bestemmelse som den, der staar i Lovforslagets § 8, hvorefter det er overladt fuldstændigt til Administrationen, til den, der paa det givne Tidspunkt er Handelsminister, at fastsætte Kravene i forskellige Retninger. Og det er ikke blot i en enkelt Gren af Undervisningen, Ministeren kan stille Krav efter § 8, men det er i de enkelte Fag, han kan bestemme, hvad der skal kræves, og det kan man bestemme ved kongelig Anordning. Jeg ved ikke rettere, end at vore Styrmænd er velsete ogsaa i andre Lande. Det er mig bekendt, at et stort Antal Styrmænd fra Danmark faar Hyre i vort Naboland Norge, og saa vidt jeg ved og har kunnet gøre mig bekendt med, staar de som Regel hverken i almindelig Dannelse eller i Eksamenskundskaber tilbage for deres Kolleger, der er uddannede i andre Lande. En hel Del af dem maa begynde som Matroser, de avancerer derfra til Styrmænd, og først efter at de i længere Tid har faret som Matroser og som Styrmænd, avancerer de op til at blive Skibsførere. Da der altsaa ikke, efter hvad jeg ved, med Rette kan paastaas, at de staar paa et lavere Trin i Henseende til, hvad der kan kræves af dem som Styrmænd eller Skibsførere, end deres Kolleger i andre Lande, forekommer det mig, at man skal være lidt varsom med, hvad man stiller op af Fordringer fra Staten, for at de kan faa Eksamen, medens jeg paa den anden Side er villig til at støtte dem til en videregaaende privat Uddannelse ved Kursus eller paa anden Maade, for saa vidt de dertil føler Trang og Lyst.

Naar den højtærede Minister nu siger, at det Krav, her er stillet op, er rejst fra selve de interesserede Parter, gør jeg opmærksom paa de Udtalelser, jeg citerede før af Navigationsdirektøren, og andre Udtalelser, som blev citeret af det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) i hans Indledningsforedrag. Det viser sig da, at den Enighed, man paaberaaber sig,

er tynd. Dersom der nemlig virkelig var Begejstring for det, Kommissionen indstiller, vilde 3 Medlemmer af Kommissionen eller Udvalget ikke have givet en saadan Mindretalserklæring, som de har. Navnlig vilde Navigationsdirektøren, der dog spiller en betydelig Rolle i vort Undervisningsvæsen for Navigatorer, ikke have tiltraadt en saadan Mindretalsbetænkning.

Nu siger den højtærede Minister, at en Bevægelse i modsat Retning af det, her foreligger, er rejst fra en enkelt Side, ja, tilføjede han, fra en enkelt Mand. Jeg ved ikke, hvad det er for en Side, den højtærede Minister siger til som det onde Princip i denne Bevægelse, og endnu mindre, hvad det er for en Mand, Ministeren mener. Jeg kender ham ikke, han har ikke været hos mig, og der er ikke fra nogen Side sket Henvendelse til mig om at udtale mig, som jeg har. Derimod er der fra anden Side sket elskværdig Henvendelse til mig om at støtte det foreliggende Lovforslag. Jeg tror ikke, det er rigtigt af den højtærede Minister at udkaste en saadan Udtalelse i al Almindelighed. Jeg forstaar derfor saa godt, at det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager) i Gaar for sit Vedkommende tog Afstand derfra. Jeg vil paa Forhaand, da jeg ikke har talt før, reservere mig imod, at jeg skulde være under Indflydelse af Kræfter, satte i Bevægelse udenfor denne Sal af Enkeltmand eller af en vis interesseret Stand. Jeg har været Medlem af dette Ting i saa mange Aar, at jeg har været med til at behandle de tidligere Love om dette Emne, og jeg er derfor ikke tilbøjelig til at forandre Anskuelse fra, hvad der tidligere har været godt Latin her i Salen med Hensyn til den Sag, her foreligger, i saa stor Udstrækning, som det nu kræves af den højtærede Minister. Jeg har ikke ladet mig retlede eller paavirke, jeg følger min egen Opfattelse, og den har jeg ikke villet lægge Skjul paa, før Sagen gaar i Udvalg. Jeg ønsker, at man nu skulde kunne komme til saa god en endelig Afgørelse af denne Sag som muligt, det har været Udgangspunktet for mine Betragtninger og skal være Udgangspunktet for min Deltagelse i denne Sags Behandling, hvad enten det bliver som Medlem af Udvalget eller som Medlem af Tinget. Men den højtærede Ministers Udtalelser i Gaar har ikke trøstet mig i saa Henseende, for jeg fik det Indtryk af Ministerens Standpunkt i Gaar, at der fra hans Side ikke, som han udtrykte sig,